

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 10408/2022
01.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Бранка Станића и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Миодраг Игњатовић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступа пуномоћник Бојан Рајковић, адвокат из ..., са умешачем на страни тужене ВВ из ..., ради чинидбе по тужби и конституисања права службености по противтужби, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 441/2022 од 13.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 01.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 441/2022 од 13.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 998/18 од 14.09.2021. године, исправљеној решењем истог суда П 998/18 од 15.11.2021. године, у ставу првом изреке одбијен је тужбени захтев тужиле да се обавезе тужена да уклони канализациону цев постављену на парцели тужиле, којом је породична стамбена зграда тужене повезана на уличну канализацију у улици ... и парцелу тужиле доведе у првобитно стање, као и да тужилји накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до коначне исплате. У ставу другом одбијен је противтужбени захтев тужене – противтужиле да се утврди постојање стварне службености провођења канализационог вода у корист стамбеног објекта на кп бр. .../... КО ...као повласно добро чији је власник тужена – противтужилја, на терет кп бр. .../... КО ..., чији је власник тужилја – противтужена, као послужног добра, у мерама и границама почев од канализационе шахте па до прикључка на јавну канализациону мрежу у улици ..., на начин описан у овом ставу изреке, те да се обавезе тужилја да туженој ово право призна и трпи упис описане службености у јавне књиге. У ставу трећем усвојен је противтужбени захтев тужене – противтужиле па је установљена стварна службеност провођења канализационог вода у корист стамбеног објекта на кп .../... КО ..., као повласног добра, чији је власник тужена – противтужилја на терет кп бр. .../... КО ..., чији је власник тужилја – противтужена, као послужног добра, у мерама и на начин као у овом ставу изреке, па је обавезана тужилја да туженој ово право призна и трпи упис описане службености у јавне књиге. У ставу четвртом обавезана је тужилја да туженој

накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 441/2022 од 13.04.2022. године одбијена је жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда Основног суда у Пироту, исправљена решењем истог суда, у ставу првом, трећем и четвртном изреке.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиља је благовремено изјавила ревизију, по основу одредбе члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права, ради разматрања правног питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије, сходно ставу 2. исте одредбе, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној, Врховни касациони суд је утврдио да нису испуњени законски услови из одредбе члана 404. став 1. ЗПП, да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији тужиље.

Према разлозима другостепене пресуде, у конкретном случају установљена је стварна службеност у корист тужене одлуком државног органа у смислу одредбе члана 51. Закона о основама својинскоправних односа. Утврђено је да тужена може да користи своје повласно добро без постављених канализационих цеви преко парцеле тужиље, али би то подразумевало несразмерно велике трошкове и знатне потешкоће па установљавање службености на парцели тужиље као послужном добру представља целисходно решење овог фактичкоправног питања.

Ревизијским наводима тужиље оспорава се утврђено чињенично стање, што не представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије. Тужиља не указује на правно релевантне разлоге за одлучивање о изјављеној ревизији као изузетно дозвољеној. Начело рестрикције од ког се полази приликом установљавања стварне службености тумачи се у сваком конкретном случају, полазећи од свих утврђених чињеница. Побијаном другостепеном пресудом је на темељу утврђене чињенице да би коришћење послужног добра без установљавања стварне службености на послужном добру било скопчано са великим трошковима и знатним тешкоћама, утврђено да је неопходно конституисати стварну службеност на парцели тужиље и то на начин који је најекономичнији и којим се најмање оптерећује послужно добро у смислу одредбе члана 150. став 1. Закона о основама својинско-правних односа. Стога не постоји потреба за разматрањем правног питања у интересу равноправности грађана, нити за уједначавањем судске праксе о овом правном питању.

Нису испуњени ни други законски услови за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд одлучио је као у ставу првом изреке, у смислу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије тужиље у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужиље недозвољена.

Сходно одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Вредност побијеног дела пресуде и по тужби и по противтужби износи 10.000,00 динара. Следи да против наведене другостепене пресуде није дозвољена ревизија јер не постоји ревизијски цензус за одлучивање.

У складу са изнетим, Врховни касациони суд одбацио је ревизију тужиље као недозвољену, као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић